

การออกแบบลวดลายมัดหมี่ใหม่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น กรณีศึกษาลวดลายผ้าโฮลโปรห์ จังหวัดสุรินทร์

MUDMEE PATTERN DESIGN TO LEAD TO THE DEVELOPMENT OF FASHION PRODUCT. CASE STUDY OF HOL PROH PATTERN SURIN PROVINCE

รัตนเรขา มีพร้อม / RATANAREKHA MEEPROM

ทัศนียา นิลฤทธิ์ / THATSANEEYA NILLIT

สาขาวิชาสิ่งทอและการออกแบบ คณะเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

Received: March 20, 2017
Revised: October 24, 2017
Accepted: October 31, 2017

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงเอกลักษณ์ของลวดลายโฮลโปรห์ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อออกแบบลวดลายมัดหมี่ กรณีศึกษาลวดลายผ้าโฮลโปรห์ สู่ออกแบบเป็นสินค้าแฟชั่น เพื่อทดสอบแนวคิดการออกแบบลวดลายมัดหมี่ สู่ออกแบบเป็นสินค้าแฟชั่น

ผลการวิจัยพบว่า ลวดลายโฮลโปรห์ จังหวัดสุรินทร์ มีแม่ลายรูปเรขาคณิตในลักษณะสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน การออกแบบลวดลายมัดหมี่ใช้รูปแบบของแฟชั่น (Style) ได้แก่รูปแบบล้ำสมัย (Avant-garde) รูปแบบทันสมัย (Trendy) รูปแบบตามแฟชั่น (In Fashion) รูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ พบว่า อายุของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ มีอายุ 30-39 ปีขึ้นไป สถานภาพโสด ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ประสบการณ์ด้านการทอผ้ามัดหมี่และออกแบบลายผ้ามัดหมี่ 5-10 ปี อาชีพของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ ส่วนใหญ่รับราชการ การศึกษาความคิดเห็นของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ ที่มีต่อการออกแบบลวดลายมัดหมี่ กรณีศึกษาลวดลายโฮลโปรห์ สู่ออกแบบเป็นสินค้าแฟชั่น โดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการ วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นมาตราประมาณ 5 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า แบบร่างลวดลายมัดหมี่ รูปแบบทันสมัย (Trendy) แบบที่ 3 เป็นที่พึงพอใจอันดับ 1 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 รองลงมา คือ แบบร่างลวดลายมัดหมี่ รูปแบบล้ำสมัย (Avant-garde) แบบที่ 4 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 แบบร่างลวดลายมัดหมี่ รูปแบบตามแฟชั่น (In Fashion) แบบที่ 2 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และแบบร่างลวดลายมัดหมี่ รูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic) แบบที่ 2 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ซึ่งพบว่าทุกแบบได้รับความนิยมพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: มัดหมี่ใหม่, ออกแบบ, ลวดลาย, แฟชั่น, อาร์ตเดโค

Abstract

The purpose of this research was to study the identity of Hol-Proh's pattern of Surin province to design the Silk Ikat pattern for fashion product development and to examine the concept of using fashion design for developing product. The research found that motifs of Surin Province was a geometric rhombus form. The use of fashion style to design of Silk Ikat pattern are Avant-garde, Trendy, In fashion

and Basic. The basic information of textile technicians and textile experts found that the age of weavers and textile experts were 30 years old and above, single had higher education than bachelor degree, experienced in ikat weaving for 5-10 years and mostly work as civil service had officer. Study of weavers combining and textile experts's opinion about ikat pattern design by quantitative data analysis and data analysis using descriptive statistics which were frequency, percentage, mean and standard deviation. The results showed that. Mudmee pattern Trendy (style 3) was the first preference, the average was 4.19. Followed by the Mudmee pattern Avant-garde (style 4) was an average of 4.11. Mudmee pattern In Fashion (style 2) was an average of 3.94, the Mudmee pattern Basic (style 2) was an average of 3.94, which all were very satisfactory at a high level.

Keywords: Mudmee silk, Design, Pattern, Fashion, Art deco

บทนำ

ผ้าทอพื้นบ้านในจังหวัดสุรินทร์มีลวดลาย สี สัน และกระบวนการผลิตที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นภูมิปัญญาที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์และเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัดมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านเทคนิคและกระบวนการผลิตผ้าไหมมัดหมี่เป็นอย่างมาก ซึ่งมีการทอที่สวยงามเป็นที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ ผ้าโฮลประาห์ ผ้าลายพิกุล ผ้าอัมปรม โดยการทอผ้าไหมจะทอกันเกือบทุกครัวเรือน โดยจำหน่ายแบบผ้าผืน ผ่านพ่อค้าคนกลาง ทำให้มีราคาสูง กลุ่มผู้บริโภคผ้าผืนส่วนใหญ่คือกลุ่มอายุ 46-55 ปี ตัดสินใจเลือกซื้อผ้าเพราะเห็นถึงคุณค่าของภูมิปัญญา (เมธวดี, 2559) แต่ปัจจุบันผู้บริโภคที่ต้องการแต่งกายด้วยผ้าไทยคือกลุ่มวัยทำงานนิยมซื้อผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อสตรี ผลิตภัณฑ์ประเภทกระโปรงสตรี ผลิตภัณฑ์ประเภทกางเกงสตรี ผลิตภัณฑ์ประเภทหมวกสตรี ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสตรี (จารวิ, 2549) จากการสำรวจรูปแบบของลวดลายผ้ามัดหมี่ ในจังหวัดสุรินทร์ยังไม่เป็นที่นิยมในตลาดแฟชั่น เพราะสีสันของผ้าที่นำมาตัดเย็บแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ เป็นลายผ้าดั้งเดิมไม่เป็นที่นิยม เช่น ผ้าโฮล ผ้าลายอ้อยลุ่มซึม ผ้าลายสรระมอ ผ้าลายสาคุ ผ้ากระนิว และมัดหมี่ที่เป็นลวดลายประยุกต์ลายต่างๆ เช่น ผ้าลายช้าง ผ้าลายม้า ผ้าลายนกยูง เป็นต้น ซึ่งผ้าเหล่านี้ผลิตเพื่อไว้ใช้ในงานพิธีต่างๆ หรือมอบเป็นของขวัญรับไหว้ในวันแต่งงานของลูกสาวตั้งแต่อดีต ทำให้ลวดลายของผ้ายากที่จะนำมาออกแบบแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ ให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิต (Life Style) ของคนในปัจจุบัน (ธวัชชัย วันดี, 2554) จากสภาพการผลิตและจำหน่ายผ้าไหมของชาวจังหวัดสุรินทร์ในปัจจุบันยัง

ประสบปัญหาในหลายๆด้าน หนึ่งในปัญหาที่พบคือ การผลิตผ้าไหมของชาวบ้านไม่สามารถทำให้ผ้าไหมมีมูลค่าเพิ่มขึ้น บางผลิตภัณฑ์ล้นตลาด เพราะลวดลายและสีไม่เป็นที่นิยม ใช้สีตามความเคยชินของท้องถิ่น ขาดการพัฒนาให้หลากหลายทันสมัย (อุบลศรี เพชร, 2551) เมื่อผ้าทอแบบดั้งเดิมไม่เหมาะสมกับการนำไปแปรรูปเป็นสินค้าแฟชั่น รวมทั้งผลิตภัณฑ์ในปัจจุบันที่ผลิตขึ้นขาดความทันสมัย กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่จึงเป็นวัยผู้ใหญ่จนถึงวัยสูงอายุ ผลิตภัณฑ์ไม่ได้รับความนิยมในหมู่คนรุ่นใหม่ ดังนั้นการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์ จึงต้องเน้นการออกแบบที่ทันสมัย ด้วยคุณสมบัติดั้งเดิม (อรรณสิทธิ์, 2557)

ด้วยปัญหาและความสำคัญของผ้าไหมสุรินทร์ดังกล่าว ปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้สิ่งทอและผลิตภัณฑ์สิ่งทอมีตลาดที่กว้างขวางขึ้นคือ การออกแบบ และพัฒนารูปแบบลวดลายในระดับสากล ผู้วิจัยจึงต้องการจะนำความเป็นสากล ร่วมสมัย ผสมผสานกับ ลวดลายโฮลประาห์ จังหวัดสุรินทร์ ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของลวดลายมัดหมี่ใหม่ที่มีความร่วมสมัยในสไตล์ศิลปะแนวอาร์ตเดโคที่นำออกแบบสากลจำนวนมากนิยมโดยมีการนำเส้นที่คมชัด เหลี่ยม มุม รูปทรงที่เป็นแรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติ และมักจะมีเส้นกรอบนอกที่เป็นรูปทรงเรขาคณิต คำนึงถึงความสมดุล (ศุภนิดา, ม.ป.ป.) ให้เกิดเป็นผลงานออกแบบลวดลายไหมมัดหมี่ ผสมผสานรูปแบบของแฟชั่น ที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคในปัจจุบันที่มีวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปได้ในหลายรูปแบบ อันจะเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่ผ้าไหมมัดหมี่ของชาวสุรินทร์ให้อยู่แก่คนรุ่นหลังสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงเอกลักษณ์ของลวดลายโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อออกแบบลวดลายมัดหมี่ กรณีศึกษา ลวดลายโฮลเปราะห์ สู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น
3. เพื่อทดสอบแนวคิดการออกแบบลวดลายมัดหมี่ สู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การออกแบบลวดลายมัดหมี่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น กรณีศึกษาลวดลายโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ในลักษณะของวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงเอกลักษณ์ของลวดลายโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อออกแบบลวดลายมัดหมี่ กรณีศึกษาลวดลายโฮลเปราะห์ สู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น เพื่อทดสอบแนวคิดการออกแบบลวดลายมัดหมี่ สู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น มีกระบวนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาถึงเอกลักษณ์ของลวดลายผ้าโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์ ศึกษาแม่ลายผ้าโฮลเปราะห์ ว่ามีรูปแบบอย่างไร โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

- แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ หนังสือ ตำรา งานวิจัยและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบลวดลายมัดหมี่ กรณีศึกษาลวดลายผ้าโฮลเปราะห์ สู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น

การออกแบบ หมายถึง การถ่ายทอดความคิดจินตนาการ เพื่อสร้างสรรค์สรรพสิ่งต่างๆ ให้เป็นรูปธรรมที่มี รูปลักษณะงดงาม และมีความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์. 2551: 57) ทำการค้นหาแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลายมัดหมี่ที่ได้แรงบันดาลใจจากลวดลายผ้าโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค ซึ่งแบ่งตามรูปแบบของแฟชั่น (Style) ที่มาจากกลุ่มเป้าหมาย (Target group) แบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มที่ชอบความกลมกลืน คือ กลุ่มโมโนโทน มักจะเป็นกลุ่มผู้ใหญ่ในวัยทำงาน บุคลิกน่าเกรงขาม หนักแน่น มั่นคง คลาสสิก ใช้ของดีและทน ไม่ตามกระแสแฟชั่น คือ รูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic) เรียบ คลาสสิก

2) กลุ่มที่ชอบความอ่อนหวาน คือ กลุ่มพาสเทล มีพลังของความสดชื่น อ่อนโยน ไม่ยอมแก่ ดูอ่อนกว่าวัย ชอบเดินทางไกล ไม่ค่อยสนใจกับสิ่งรอบๆ ตัว สนใจแฟชั่นที่หวือหวาเหมาะกับวัยรุ่น คือ รูปแบบตามแนวนิยม (In Fashion) แฟชั่นปัจจุบัน

3) กลุ่มที่ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง คือ กลุ่มสีเบรก มีศิลปะในการพูด ชีวิตตื่นเต้นอยู่ตลอดเวลา ทันสมัย ไม่น่าเบื่อ คือ รูปแบบทันสมัย (Trendy) ตามแนวโน้มแฟชั่น โดยนักออกแบบระดับโลกเป็นผู้นำ Trend

4) กลุ่มที่ชอบความโดดเด่นสะดุดตา คือ กลุ่มสีคอนทราสต์มีความล้ำสมัย โดดเด่น มีความมั่นใจสูง เด็ดขาด เช็กซ์ ไม่ชอบทำอะไรตามผู้อื่น คือ รูปแบบล้ำสมัย (Avant-garde) แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร เน้นความคิดสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่ได้แรงบันดาลใจจากลวดลายผ้าโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค (Art Deco) โดยการสร้างความเชื่อมโยงแรงบันดาลใจผสมผสานรูปแบบของแฟชั่น (Style) กำหนดแนวคิดในการออกแบบให้เป็นเอกภาพ จากแนวคิดศิลปะแนวอาร์ตเดโค (Art Deco) ที่เน้นรูปทรงเรขาคณิต รูปแบบเรียบ สะอาด ตรงไปตรงมา มีสัดส่วนที่แน่นอน และถ่ายทอดผ่านทางโครงสร้างลวดลาย (Silhouette) สี (Colour) ขนาดสัดส่วน (Proportion) ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามรูปแบบของแฟชั่น เพื่อแสดงออกถึงเอกลักษณ์ของรูปแบบนั้นๆ ผ่านการสร้างภาพแรงบันดาลใจและแนวคิดให้เกิดลวดลายใหม่ ตามรูปแบบแฟชั่นแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1) แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบล้ำสมัย (Avant-garde) โดยการนำภาพแฟชั่น และเครื่องแต่งกายล้ำสมัย มาจัดองค์ประกอบภาพใหม่ เป็นที่มาของลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค สะท้อนถึงความล้ำสมัย ตามแรงบันดาลใจและแนวคิดถ่ายทอดเป็นลวดลายมัดหมี่ผ่านรูปร่าง สี สัน การจัดขนาด และสัดส่วน จำนวน 4 แบบร่าง ดังนี้

		
ภาพแสดงแรงบันดาลใจและแนวคิด	ที่มาของลวดลาย	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบล้าสมัย 1
		
ลวดลายมัดหมี่รูปแบบล้าสมัย 2	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบล้าสมัย 3	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบล้าสมัย 4

ภาพที่ 1: [แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบล้าสมัย (Avant-garde)
ที่มา : ออกแบบโดยผู้วิจัย

2) แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบทันสมัย (Trendy) โดยการนำภาพแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ที่ทันสมัย จากเทรนด์ 2017 การพราเลี่ยนจากบรรทัดฐานทางสังคมและรูปแบบการใช้ชีวิตเดิม สู่อนาคตใหม่ที่เปิดกว้าง ไร้การแบ่งแยก

มาจัดองค์ประกอบภาพใหม่ เป็นที่มาของลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค สะท้อนถึงความทันสมัยตามแรงบันดาลใจและแนวคิด ถ่ายทอดเป็นลวดลายมัดหมี่ผ่านรูปร่าง สี สัน การจัดขนาดและสัดส่วน จำนวน 4 แบบร่างดังนี้

		
ภาพแสดงแรงบันดาลใจและแนวคิด	ที่มาของลวดลาย	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบลำสมัย 1
		
ลวดลายมัดหมี่รูปแบบลำสมัย 2	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบลำสมัย 3	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบลำสมัย 4

ภาพที่ 2: [แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบทันสมัย (Trendy)]
ที่มา ออกแบบโดยผู้วิจัย

3) แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบตามแนวโน้ม (In Fashion) โดยการนำภาพแฟชั่น เครื่องแต่งกาย ที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน มาจัดองค์ประกอบภาพใหม่ เป็นที่มาของลวดลายมัดหมี่

ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค สะท้อนถึงความนิยมตามแรงบันดาลใจและแนวคิด ถ่ายทอดเป็นลวดลายมัดหมี่ผ่านรูปร่าง สี สัน การจัดขนาดและสัดส่วน จำนวน 4 แบบร่าง ดังนี้

		
ภาพแสดงแรงบันดาลใจและแนวคิด	ที่มาของลวดลาย	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบลำสมัย 1
		
ลวดลายมัดหมี่รูปแบบลำสมัย 2	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบลำสมัย 3	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบลำสมัย 4

ภาพที่ 3: [แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบตามแนวโน้ม (In Fashion)]
ที่มา ออกแบบโดยผู้วิจัย

4) แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic) โดยการนำภาพแฟชั่น และเครื่องแต่งกาย ที่เรียบง่าย มาจัดองค์ประกอบภาพใหม่ เป็นที่มาของลวดลายมัดหมี่ ผสมผสาน

ศิลปะแนวอาร์ตเดโค สะท้อนถึงความไม่ยึดติดสมัยนิยม ตามแรงบันดาลใจและแนวคิด ถ่ายทอดเป็นลวดลายมัดหมี่ผ่านรูปร่าง สีเส้น การจัดขนาดและสัดส่วน จำนวน 4 แบบร่างดังนี้

		
ภาพแสดงแรงบันดาลใจและแนวคิด	ที่มาของลวดลาย	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบล้าสมัย 1
		
ลวดลายมัดหมี่รูปแบบล้าสมัย 2	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบล้าสมัย 3	ลวดลายมัดหมี่รูปแบบล้าสมัย 4

ภาพที่ 4: [แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic)]
ที่มา ออกแบบโดยผู้วิจัย

ขั้นตอนที่ 4 ทดสอบแนวคิดการออกแบบลวดลายมัดหมี่สู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น

ทำการคัดเลือกแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่ได้แรงบันดาลใจจากลวดลายโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค (Art Deco) และรูปแบบของแฟชั่น (Style) จากช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ โดยใช้แบบสอบถาม ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Close-Ended Questions) ให้เหลือประเภทละ 1 แบบร่าง ได้แก่

1) แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบล้าสมัย (Avant-garde) จำนวน 1 แบบร่าง

2) แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบทันสมัย (Trendy) จำนวน 1 แบบร่าง

3) แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบตามแฟชั่น (In Fashion) จำนวน 1 แบบร่าง

4) แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic) จำนวน 1 แบบร่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบร่างลวดลายมัดหมี่ กรณีศึกษาลวดลายโฮลเปราะห์ สู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น ประกอบด้วยแบบร่างลวดลายมัดหมี่รูปแบบล้าสมัย (Avant-garde), แบบร่างลวดลายมัดหมี่รูปแบบทันสมัย (Trendy), แบบร่างลวดลายมัดหมี่รูปแบบตามแฟชั่น (In Fashion), แบบร่างลวดลายมัดหมี่รูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic), จำนวนแบบร่างละ 4 แบบร่าง รวมทั้งหมด 16 แบบร่าง

2. แบบสอบถามช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบลวดลายมัดหมี่ สู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ ที่มีต่อแบบร่างการออกแบบลวดลายมัดหมี่สู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น ใน 3 ด้าน ดังนี้ ความเหมาะสมของการจัดคู่สี ความเหมาะสมของแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่สอดคล้องกับแรงบันดาลใจ ลวดลายเหมาะสมกับรูปแบบที่จะนำไปพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การออกแบบลวดลายมัดหมี่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น กรณีศึกษาลวดลายโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ โดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นมาตราประเมิน 5 ระดับ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981) มาใช้ในการแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายความว่า มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายความว่า มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายความว่า ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายความว่า น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายความว่า น้อยที่สุด

1. ผลวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้กำหนดสัญลักษณ์และตัวอักษรย่อ ดังนี้ n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม, $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 1: ข้อมูลพื้นฐานของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ (n=10)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
30 - 39 ปี	5	50
40 - 50 ปี	3	30
51 ปีขึ้นไป	2	20
รวม	10	100
2. สถานภาพ		
โสด	6	60
สมรส	4	60
รวม	10	100
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่า ป.ตรี	3	30
ปริญญาตรี	2	20
สูงกว่า ป.ตรี	5	50
รวม	10	100
4. ประสบการณ์ด้านการทอผ้ามัดหมี่และออกแบบลายผ้ามัดหมี่		
5- 10 ปี	5	50
11-20 ปี	3	30
21 ปีขึ้นไป	2	20
รวม	10	100
5. อาชีพ		
รับราชการ	5	50
นักออกแบบลายผ้า	3	30
เจ้าของธุรกิจ	2	20
รวม	10	100

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แบบร่างที่ 4 แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบล้ำสมัย (Avant-garde)			
1. ความเหมาะสมของการจัดคู่สี	4.13	.745	มาก
2. ความเหมาะสมของ แบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่ สอดคล้องกับแรงบันดาลใจ	4.09	.803	มาก
3. ลวดลายเหมาะสมกับรูปแบบ ที่จะนำไปพัฒนาเป็นสินค้า แฟชั่น	4.11	.743	มาก
รวม	4.11	.786	มาก

อายุของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ พบว่า อายุ 30 – 39 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คืออายุ 40 - 50 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และ อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20

สถานภาพสมรสของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ พบว่าสถานภาพโสด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือสถานภาพสมรส จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ระดับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ การศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ประสบการณ์ด้านการทอผ้ามัดหมี่และออกแบบ ลายผ้ามัดหมี่ พบว่า 5-10 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 50 รองลงมาคือ 11-20 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 30 และ 21 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20

อาชีพของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ พบว่า อาชีพรับราชการ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือนักออกแบบเสื้อผ้า จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และอาชีพเจ้าของธุรกิจ จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 20

2. ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของช่างทอและ ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ ที่มีต่อแบบร่างลวดลายมัดหมี่สู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น นำเสนอในรูปแบบตารางและ ประกอบความเรียง ดังตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2: แสดงความคิดเห็นของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอที่มีแบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนว อาร์ตเดโค รูปแบบล้ำสมัย (Avant-garde) ที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 1 แบบร่าง

จากตารางที่ 2 แสดงความคิดเห็นของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอที่มีแบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสาน ศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบล้ำสมัย (Avant-garde) ที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 1 แบบร่างพบว่าความเหมาะสมของการจัดคู่สี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 รองลงมาคือลวดลายเหมาะสมกับรูปแบบที่จะนำไปพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และความเหมาะสมของแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่สอดคล้องกับแรงบันดาลใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าเป็นรูปแบบที่มีจัดลวดลายและ สีสันได้กลมกลืน เหมาะสมในการนำไปสู่การพัฒนาเป็น สินค้าแฟชั่น เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของงานวิจัยในระดับมาก

ตารางที่ 3: แสดงความคิดเห็นของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอที่มีแบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบทันสมัย (Trendy) ที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 1 แบบร่าง

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แบบร่างที่ 3 แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบทันสมัย (Trendy)			
1. ความเหมาะสมของการจัดคู่สี	4.19	.805	มาก
2. ความเหมาะสมของแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่สอดคล้องกับแรงบันดาลใจ	4.22	.823	มาก
3. ลวดลายเหมาะสมกับรูปแบบที่จะนำไปพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น	4.16	.879	มาก
รวม	4.19	.786	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงความคิดเห็นของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอที่มีแบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบทันสมัย (Trendy) ที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 1 แบบร่าง พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ ความเหมาะสมของแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่สอดคล้องกับแรงบันดาลใจค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 รองลงมาคือความเหมาะสมของการจัดคู่สี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ลวดลายเหมาะสมกับรูปแบบที่จะนำไปพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่สอดคล้องกับเทรนด์ 2017 โดยลวดลายมีการจัดวางในรูปแบบที่ไร้การแบ่งแยก สีที่ดูพราเลือน และรูปแบบลวดลายแตกต่างจากเดิม เหมาะสมในการนำไปสู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของงานวิจัยในระดับมาก

ตารางที่ 4: แสดงความคิดเห็นของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอที่มีแบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบตามแนวนิยม (In Fashion) ที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 1 แบบร่าง

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แบบร่างที่ 2 แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบตามแนวนิยม (In Fashion)			
1. ความเหมาะสมของการจัดคู่สี	4.01	.872	มาก
2. ความเหมาะสมของแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่สอดคล้องกับแรงบันดาลใจ	3.87	.905	มาก
3. ลวดลายเหมาะสมกับรูปแบบที่จะนำไปพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น	3.94	.878	มาก
รวม	3.94	.830	มาก

ลวดลายมัดหมี่รูปแบบตามแนวนิยม 2

จากตารางที่ 4 แสดงความคิดเห็นของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอที่มีแบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบตามแนวนิยม (In Fashion) พบว่าระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก คือ ความเหมาะสมของการจัดคู่สี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 รองลงมาคือลวดลายเหมาะสมกับรูปแบบที่จะนำไปพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ความเหมาะสมของแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่สอดคล้องกับแรงบันดาลใจค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าป็นรูปแบบที่มีการจัดลวดลายและสีสันได้กลมกลืน มีลวดลายที่สอดคล้องกับแรงบันดาลใจ เหมาะสมในการนำไปสู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของงานวิจัยในระดับมาก

ตารางที่ 5: แสดงความคิดเห็นของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอที่มีแบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโครูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic) ที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 1 แบบร่าง

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แบบร่างที่ 2 แบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโค รูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic)			
1. ความเหมาะสมของการจัดคู่สี	3.69	.952	มาก
2. ความเหมาะสมของแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่สอดคล้องกับแรงบันดาลใจ	3.50	.967	มาก
3. ลวดลายเหมาะสมกับรูปแบบที่จะนำไปพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น	3.52	.979	มาก
รวม	3.94	.830	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงความคิดเห็นของช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอที่มีแบบร่างลวดลายมัดหมี่ ผสมผสานศิลปะแนวอาร์ตเดโครูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic) พบว่าพบว่าระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก คือ ความเหมาะสมของการจัดคู่สีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 รองลงมาคือ ลวดลายเหมาะสมกับรูปแบบที่นำไปพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ความเหมาะสมของแบบร่างลวดลายมัดหมี่ที่สอดคล้องกับแรงบันดาลใจค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าเป็นรูปแบบที่มีการจัดลวดลายและสีสันทัดกลมกลืน มีลวดลายที่สอดคล้องกับ

แรงบันดาลใจ เหมาะสมในการนำไปสู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของงานวิจัยในระดับมาก

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การออกแบบลวดลายมัดหมี่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น กรณีศึกษาลวดลายโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์ ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

1. จากผลการศึกษาเอกลักษณ์ของลวดลายโฮลเปราะห์จังหวัดสุรินทร์พบว่าลวดลายโฮลเปราะห์ประกอบด้วยลายเรขาคณิตสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน สอดคล้องกับเมธวดี (2559) ที่ได้ศึกษาผ้าไหมทอมือพื้นบ้าน ในเขตพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ปัจจุบันนี้ โฮลเปราะห์ (โฮลสำหรับผู้ชายนุ่ง) แทบหาตัวคนผลิตไม่ได้และไม่เป็นที่รู้จักกันในวงกว้างอีกต่อไป คำว่า “โฮล” ในปัจจุบันแทบจะมีความหมายตกไปอยู่ที่โฮลสเตรีย (โฮลสตรี) เกือบทั้งหมดเพราะฉะนั้นคำว่า “โฮล” โดดๆ ในภาษาเขมรสุรินทร์ปัจจุบันจึงมีความหมายเจาะจงอยู่ในแค่ผ้าโฮลลายริ้วที่สตรีใช้นุ่งเท่านั้น คำเรียกผ้าโฮลสตรี ชนิดเดียวกันนี้ในภาษาเขมรสุรินทร์ได้เรียกปลีกย่อยออกไปอีกหลายอย่าง เช่น โฮลปั่นเตี๊อด (บรรทัด) โฮลปะนะ, โฮลอันลวย นิยมคู่สีกลมกลืนกัน แทรกคู่สีตัดกัน ในบางส่วนของลาย แม่ลายมัดหมี่มี 3 กลุ่ม คือ 1) ลายเรขาคณิตรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน 2) ลายพรรณพฤกษา 3) ลายสัตว์

2. จากผลการศึกษาการออกแบบลวดลายมัดหมี่โดยใช้แรงบันดาลใจถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของลวดลายมัดหมี่ใหม่ที่มีความร่วมสมัยในสไตล์ศิลปะแนวอาร์ตเดโค สอดคล้องกับ ญัฐสุภา (2554) ที่ได้ศึกษาถึงการค้นหาแรงบันดาลใจเบื้องต้น สามารถค้นหาได้จาก ทุกสิ่งที่อยู่รอบตัว ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ รวมถึงกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคล เพื่อนำไปตั้งประเด็นในการออกแบบที่น่าสนใจ แรงบันดาลใจจึงอาจมีได้มากกว่าหนึ่งเรื่องราว อย่างไรก็ดี หากนักออกแบบมีแรงบันดาลใจหลายๆ เรื่องที่ต้องการนำมาสร้างเป็นผลงานออกแบบ ควรจะต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลของแรงบันดาลใจต่างๆ เพื่อกำหนดแนวคิดหลักในการออกแบบ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเป็นเอกภาพ และสามารถสื่อสารผลงานไปสู่ผู้ชมได้อย่างตรงประเด็น นอกจากนั้นแล้วนักออกแบบยังสามารถถ่ายทอดแนวความคิดดังกล่าวลงบนผลงานผ่านทางรายละเอียดต่างๆ เช่น โครงร่าง ลวดลาย กลุ่มสี ที่เหมาะสมจะช่วยสื่อถึงแนวคิดในการออกแบบได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. จากผลการศึกษาการออกแบบลวดลายมัดหมี่กรณีศึกษาลวดลายโฮลเปราะห์ โดยใช้แนวคิดศิลปะแนวอาร์ตเดโค (Art Deco) ซึ่งสอดคล้องกับ สิริพิชญ์ (2551) ที่ได้ศึกษาถึงปัญหาของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทผ้าผืนและผลิตภัณฑ์ผ้า ที่พบปัญหาสำคัญคือ 1) ปัญหาด้านวัตถุดิบ 2) ปัญหาด้านคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ 3) ปัญหาการออกแบบและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ 4) ปัญหาการบริหารจัดการและการตลาด 5) ปัญหาด้านการวิจัยและพัฒนา 6) ปัญหาองค์ความรู้และนวัตกรรม 7) ปัญหาการถ่ายทอดเทคโนโลยีการฝึกอบรม ดังนั้นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าผืนและผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากผ้าทอไทยทรงดำก็ต้องคำนึงถึงหลักการในการออกแบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาของผลิตภัณฑ์ลงไป

4. จากผลการศึกษาการออกแบบลวดลายมัดหมี่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเป็นสินค้าแฟชั่น กรณีศึกษาลวดลายโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้รูปแบบของแฟชั่น (Style) จำนวน 4 รูปแบบ ได้แก่รูปแบบล้ำสมัย (Avant-garde) รูปแบบทันสมัย (Trendy) รูปแบบตามแฟชั่น (In Fashion) รูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic) สอดคล้องกับศุภนิดา มณีโชติ (ม.ป.ป.) ได้ศึกษาแนวคิดการบูรณาการลวดลายผ้าไหมแพรวาและเครื่องประดับ Art Deco เพื่อการออกแบบเครื่องประดับไทยร่วมสมัย พบว่าส่งผลให้เกิดความเข้าใจและการนำอัตลักษณ์ท้องถิ่นมาเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนางานเครื่องประดับจากลวดลายผ้าไหมแพรวา ที่จะทำให้เกิดชิ้นงานใหม่ในสายงานเครื่องประดับ เกิดการต่อยอดจากภูมิปัญญาสู่การออกแบบ และเป็นการถ่ายทอดคุณค่าความงามของผ้าไหมแพรวาผ่านชิ้นงานเครื่องประดับอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ได้ชิ้นงานที่มีความร่วมสมัย และเพิ่มมูลค่าในเชิงพาณิชย์ สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบันได้อย่างลงตัว

5. จากผลการศึกษาศึกษาการออกแบบลวดลายมัดหมี่โดยใช้รูปแบบของแฟชั่น (Style) จำนวน 4 รูปแบบ ได้แก่รูปแบบล้ำสมัย (Avant-garde) รูปแบบทันสมัย (Trendy) รูปแบบตามแฟชั่น (In Fashion) รูปแบบไม่ยึดติดสมัยนิยม (Basic) สอดคล้องกับสุพรรณ สมไทย และคณะ (2550) ได้ศึกษาการออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านโดยใช้แนวคิดจากวัฒนธรรมชาวไทยทรงดำ ออกแบบผลิตภัณฑ์

ของตกแต่งบ้านด้วยภาพร่างแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ ออกแบบเป็น ๓ สไตล์ คือ สไตล์คลาสสิก สไตล์ร่วมสมัย และสไตล์สมัยใหม่ พบว่าผลิตภัณฑ์ผ้าผืน ผ้าปูโต๊ะ มีรูปแบบที่เหมาะสมมีหลายขนาด และหลายรูปทรง ในการผลิตสามารถทำได้ง่าย มีความเหมาะสมในการนำไปตกแต่งบ้าน ควรมีการออกแบบให้เข้ากับห้องชุด โรงแรม และร้านค้า ด้านการตลาดส่วนใหญ่คิดว่าขายได้ เป็นสินค้าที่มีความแตกต่าง สามารถแข่งขันในตลาดได้ และส่วนใหญ่เลือกรูปแบบสไตล์คลาสสิกมากที่สุด (ร้อยละ 40) รองลงมาคือสไตล์สมัยใหม่ (ร้อยละ 31) และสไตล์ร่วมสมัย (ร้อยละ 29)

6. จากผลการศึกษาศึกษาการทดสอบแนวคิดการออกแบบลวดลายมัดหมี่ที่ได้แรงบันดาลใจจากลวดลายโฮลเปราะห์ จังหวัดสุรินทร์ พบว่าทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2543) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ใน ขั้นตอนการพัฒนาแนวความคิดและการทดสอบแนวความคิด (Concept Development and Testing) เป็นงานที่จะต้องกระทำหลังจากผ่านกระบวนการกลั่นกรองความคิดแล้ว ในขั้นพัฒนาแนวความคิดและการทดสอบแนวความคิดนี้เป็นการพัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตได้สร้างขึ้นและการสร้างความคิดที่มีต่อผลิตภัณฑ์ให้ เกิดกับผู้บริโภค รวมทั้งภาพลักษณ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคมองผลิตภัณฑ์ผู้บริโภคมองผลิตภัณฑ์จริงๆ ส่วนการทดสอบความคิด (Concept Testing) หมายถึง การนำความคิดไปทดสอบกับกลุ่มผู้บริโภคเพื่อดู ความรู้สึกนึกคิด และการยอมรับความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ถ้าความคิดเห็นนั้นมีความเป็นไปได้ก็จะนำไปสู่ขั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการกระจายกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาในที่นี้คือกลุ่มช่างทอและผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ ไปยังเขตพื้นที่อื่น เพื่อจะได้ข้อมูลที่แตกต่างและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาแนวโน้มของการตลาดการจัดจำหน่ายของผู้จำหน่าย รวมทั้งการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริโภค มีความสำคัญมากสำหรับการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์

เอกสารอ้างอิง

- จารวี ถิรการณยภาส. (2549). **พฤติกรรมผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อผลิตภัณฑ์ผ้าไทย**. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐสุภา เจริญยิ่งวัฒนา. (2555,กรกฎาคม-ธันวาคม). **การค้นหาและถ่ายทอดแรงบันดาลใจในงานออกแบบแฟชั่น**. งานวิจัย. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ 14(1): 27
- ธวัชชัย แสงน้ำเพชร และ วันดี มาตสถิตย์. (2550). **การออกแบบและพัฒนาารูปแบบกระเป๋าจากผ้าไหมสุรินทร์**. งานวิจัย. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- เมธวดี พยัมประโคน และคณะ. (2559,กรกฎาคม-ธันวาคม). **ผ้าไหมทอมือพื้นบ้าน ในเขตจังหวัดสุรินทร์**. ปริญญานิพนธ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ 18(1): 35.
- วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์. (2551). **ออกแบบลวดลาย Ornamental design**. ตำราคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี : ศูนย์การพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2543). **หลักการตลาด**. กรุงเทพฯ: เพชรจรัสแห่งธุรกิจ.
- ศุภนิดา มณีโชติ (ม.ป.ป.) **การศึกษาแนวคิดการบูรณาการลวดลายผ้าไหมแพรวาและเครื่องประดับ Art Deco เพื่อการออกแบบเครื่องประดับไทยร่วมสมัย**. คณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกออกแบบเครื่องประดับ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริพิชญ์ วรรณภาส. (2551). **เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุพรรณ สมไทย และคณะ. (2550). **การออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้าน โดยแนวคิดจากวัฒนธรรมชาวไทยทรงดำ**. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต:กรุงเทพฯ.
- อรรณสิทธิ์ จันทร์นิเวศ. (2557). **การศึกษาพัฒนารูปแบบผ้าทอดอกจอกแบบดั้งเดิม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสินค้าแฟชั่น กรณีศึกษาโครงการผ้าทอในพระบรมราชานุสาวรีย์ วัดน้ำเต้า อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. ปริญญานิพนธ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุบลศรี อุบลสวัสดิ์ และ เพชร สายแสน. (2551). **การผลิตสื่อวีซีดีเรื่องการออกแบบและพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากผ้าไหมสุรินทร์**. งานวิจัย. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.